

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ πωρόδια

Τῶν παλαιότων

Γεωργικῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimum Authorum Georgica, Ri-
colica, & Gnomica poemata quae su-
per sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theoberticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

Apud. Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter
ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant:
quadam etiam quae in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione
ἱστῶν

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libros?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIOREBUS defessum labori-
bus quid vetat in amēnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
nē fuit ea mihi iam dudum in-
promo vendis (quoad petui (li-
terarū studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superesset, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniore origini, ut Plato monet in Phile-
bo, minus attractarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& alijs cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus au-
tis ab Homero poetarum principe cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascreum illi opo-
seor, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliōsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes, quarum primam Hesio-

operibus τῶν ποιητῶν οἷς: secundam Theocrito, ac
reliquis Εἰδύλλιο γράφει: tertiam ipsi Theo-
gnidi ceterisque Γνωμολόγῳ hac exiguitate dedi-
mus, ut in vnum volumen coire omnes possint,
quorum seriem subiecta huic Epistola tabula de-
monstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum. ipsa re cognoscent candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periunc-
dam horum Poetarum lectionem remorer, aut ve-
recundix terminos nimia commendatione transi-
iam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inuilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus & regione coniuncta
detur: tum etiam breuibus et annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcæ atque
Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū
consulit C. Aubertius Trimeutianus, præsertim in
iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur, quæ præter
quam quòd sunt ἀνίγνωτα arbitrati veteris Au-
toris effigie corruptissima erant: Ioanne Pediasie-
mus Theocriti Σύγγραφα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bi: τὸ δὲ τῶν Θεοκρίτου σύγγραφο ἀνίγνωτον ὅμοιον
διὰ τὴν πλὴν τῶν περὶ τὴν ἡλικίαν πύκνωσιν καὶ διὰ τὸ ἀπο-
βιγῆς τῶν μνημονῶν. Scio in igitur ἔχει καὶ τὸ ἐν ἑπτὰ
τῶν σωταξέως καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ πρὶν τῶν περὶ τῶν σωταξέως
ἀνίγνωτον ἐκφυλεῖν, πρὸς τὸ ἐμπεδῶσαι ἀσφαλεῖς. Quæ
antè præfatio æquius de Ono, Alis, ac Securi, et
igmatibus

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmix commentis prædici, usurparia
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refert ostantâ Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præfer-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habent,

35

POETARVM QVITRI-
bus distinctis libris, vno tamen index
comprehenduntur, ca-
talogus.

GEORGICA
HESIODI ASCRIBITUR
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carminatan-
quam oracula & ælium quædam commu-
ni sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.]

Dionysius Longinus Rhetor, in libro de
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

IOECONOMIA.

Annotationes in *Epya* in *Hymene*, Phillippo Met.
petissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONTIA eiusdem Poet. Cui addita ge-
nealogiarum compendiarie descriptio, nobis à
D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis
adfert.

II

BYCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-
ga*, i. principio ob oculos posuit,

Tigre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vvianseuius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIA RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRI M.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aube-
rius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mæcherli-
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versu-
bus à Fed. Jamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vtriusq.
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus fe-
lectis E. Vineti, I. Hetelij & Schegkij, aliorumq.
Incubrationibus expolita.

PHO
PITH
Amerp
SOLO
TIRT
SIMO
RHIO
NAV
PAN
ORPI
MIM
LIN
CAL
EVEN
ERA
MEN
POSI
MET
TIM
mult
la no
quar
then
de P
Basi
HO
tur
SE
alio
mod
app
ADD
gum
gme
strat
Frucro

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
 PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
 SOLONIS sententia quæ supersunt,
 TRITÆI varia,
 SIMONIDIS pleraque,
 RHIANI,
 NAVMACHIL,
 PANIASIDIS,
 ORPHEI,
 MIMNERMI,
 LINI,
 CALLIMACHI,
 EVERTARI,
 ERATOSTHENIS,
 MENEKRATIS,
 POSIDIPPI,
 METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basiliius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RV M Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quemadmo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiae partis
 appposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ

Ηρώ και Λέανδρον.

M V S A E I D E H E R O -
ne & Leandro poema ele-
gantissimum.

Eis Museion epitaphion.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχ' τὸ φθνηρικὸν ἔδαν
Μουσῶν φθιόντων σῶμα' ὑπὸ τῇ ᾗ τάφου.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

*Sed cum quatuor fuisse Musaeos à Suida tradatur, ut
musne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum. De eo scripsi in Notis suis ad Laërtium Is.
Horium.*

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΡΙΣ
αυτου δαμοις δυ πορειαν.

ΜΟΤΣΑΙΟΝ τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἡ-
δέησαι ποροίμαζεν τῷ τε Αριστοτέλει, καὶ ἦ
ποφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δι' ἐμοῦ ἐντυπι-
σομένης, τῷ τε ἑνὶ αὐτὸν ἠδίδεν αἶμα καὶ λο-
γίσματα, καὶ μέγιστα ὡς αὐτὸ εἶδ' ἦτε τὰ παρὰ τοῦτου τοῦ
Ουιδίου δακνείδεντα δαμνόντες τῷ ἔντι καὶ δυνάμει, καὶ ὁ-
πως αὐτὸν ἐμυμύσατο ἐν ταῖς Ἡρώ, καὶ Λεχίδρε πορὸς
ἀλλήλους ὁπποῦλας λαμβανέτω οὐκ οὐκ τὸ β. Γ. ἰδίον, καὶ
πορὶ καὶ μὲν τοι, δότε ἢ τὰ χρημάτα ἢ ἔχω, καὶ αὐτὸς πο-
ρίζω, ὑμῖν πάσαις παρὰ ἑλπίων, ἀρίστως βίβ. καὶ, καὶ
ὄντος εἰ δώσετε, δώσω ἅπ' ἔχω ἐν τυποῦν ἡδὲ χρημά-
των πολλῶν πισθίετε τοῖς ἐκ ἀκὴ δυνάμει ἐμπερα δεῖσθ,
καὶ πύτων μέγιστα ἔτιωσ' λέγοντι δαμνόντες, Δεῖ ἢ χρη-
μάτων, καὶ αὐτὸ τέτων ἐδέν ὅτι χρημάτων, τῶν δυνάτων, οὐκ
μὲν φιλοχρημάτως ἔχων μέλλον ἢ τοῖς τοῖς τοῖς ἀπε-
χθαιόμενος ταῦτά γε εἴρηκα καὶ τοι χρημάτων αἶδου οὐ
δυνατὸν δυπορεῖν ὅν ὑμεῖς μὲν ἑλπίων, πῶς ἐφίεσθε,
αὐτοὶ ἢ πολλὰ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεποννηκατε διαπ-
λεῦσθ. Εἰρώσθ.

Τ. iiij

MARCI MVSURI CRETENSIS.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acutè circumspēctabat, amarāque contorsit sagittam.
 Maris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Epati Leandri, cum puella praecordia statim trāsfodisset.
 Vtrique autem Cupidinis eodem percussi furorē,
 Sui potiti sunt, nuptiarūque consciam lucernam
 Claustrarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multiuagis prodidit amantes procellis.
 Et eos luce priuauit, priuauit etiam lūscibus veneris.

Eiusdem in Museum.

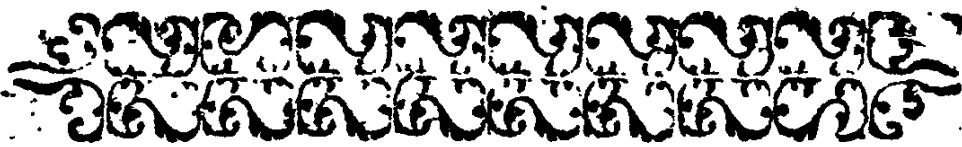
Etiam praecordia inuidia deorū tetigit: nam carminibus
 Laetavit se consecutum Mars pramia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obumbrauerunt opera.
 Tenebra satis, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaōque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furorē decerpēdi virginittatis florem.
 Laudetur ergo paruis paucis marginibus,
 Quae paruis ludens manibus patris Cupide.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰῶς Σηφὸν, ἀζίνεον ἢ χε θυλας
Κηφου γλυεῖ σπῆδόντες ἐπὶ σπον αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλος ἔρως βάσταζε διοιστεύσας ἢ μεμλωῖς,
Οξία δὲν δίλλεσκε πικρὸν δὲ ἵδμεν οἷσιν
Μεῖζος ἐπ' ἀρήτειραν, ὅπισπ' ἔχον δὲ ἐπελάδῃ
Ἡ πατὴρ Λειαίδροιο, κόρης φρένας αἶψα ᾤρησας.
Ἀμφοτεροὶ δὲ ἐπὶ δού, αὐτὰ πεφορημένοι οἷσιν,
Ἀλλήλων δόποιαντο, γάμων ἢ συμίστρα λύχρον
Λαθροῖδων δῆκοντο, σιδηρεῖον ἢ ἐλοσχωῖς
Αἶμα πολυπλάγκτης παρὸν δώκε ποθεύοντας ἀέλλαις
Καὶ σφί φάσας μὲν ἄμμερσιν, ἄμμερσιν ἢ κὲ φιλοπύτων,

Τοῦ εἰς Μυσσῶν.

Καὶ φρένας ἀδρύσφα θένειλε· δὴ γὰρ αἰοιδῶς
Σπύτο λαχεῖν Ἀρης μοῦνος ἄποινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νημέσῃσ' ὅτ' ἐοῖς ἐπενώουεν ἔργῳ
Ἀχλὺς ἀδῶν, ἀδῶς, τ' εὖ χάρειν ὕβριν ἔρως.
Μυσσῶ δὲ ἐπέτελλεν· ὅδ' ἐκλήριζε ποθεύωντας
Οἷσιν δόπου δρέψαι παρθενίης κόρυμβας.
Αἰνεῖδω ἢ μικρῇσιν ὅπισπ' ἔξας σελίδεσσιν,
Θαυ' ὀλίγῃς παύσαν χερσὶν ἔοργον ἔρως.

MVSAI DE HERONE
& Leandro.

D ! C Dea oculorum testem lucernam amo-
rum:
& nocturnum natatorem per mare Vestrarum
nuptiarum:

Et coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis au-
rora:

Et Sestum & Abydam, ubi nuptia nocturna Herus,
Natantemque Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneri,
Herus nocte-nubentis nuptiis ornantem nuntiam. (piter
Lucernam amoris simul achrū, quam debuit aetherius Iup-
Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam appellasse sponsas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumque scivit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus flatus flaret inimicus ventus.
Sed etia mihi canenti unum concirne finem
Lucernae extinctae, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abylus è regimine, prope mare
Vicinae sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem vrens & virginem: nomen vero eorum
Suavisque Leander erat, & virgo Hero.
Hec quidem Sestum habebat, ille vero oppidū Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se, tu vero si quando illas transibis,
Quere mihi quandam turrē, ubi quondam Sestias Hero
Trabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quere & antiquae marisonum fretum Abydiae

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΑ

καὶ Λέανδρον.

ΕΙΠΕ θεὰ κρυφαῖαν ὅππῃ μάρτυρα λύχρον ἔροισιν,
 τῶν,
 Καὶ λύχρον πλῶτῆρα θαλασσοπόρον ὑμνῶσαν
 δαΐ γέμον ἀχλυόεντα, τὸν ἐκ ἰδὲν ἄφθιτος ἦώς.
 Καὶ Σησὸν καὶ Λεῦδον ὅππῃ γάμος ἐκνυχος Ἡρώς.
 Νηχόμυρόν τε Λέανδρον αἰμοῦ καὶ λύχρον ἐκείνα,
 λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτορείῳ φροδίτης.
 Ἡρώς νυκτῆ γάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιότιον.
 λύχρον ἔροτος ἄγχι, ματὸν ὄφρα ἐν αἰθέριος ξύς,
 ἐκνύχον μετ' αἶθρον ἄγχι ἐς οὐμήγυριν ἄστρον.
 Καὶ μιν ὅππῃ κλήσας νυμφοστόλον ἄστρον ἔροισιν.
 Ὅππῃ πάλιν συνίειδο' ἔρομα γένων ὀδυμῶν.
 ἀγγελίῳ δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμνῶσαν
 Πρὶν χαλεπὸν πνιῆσιν ἀνδρα γέρον ἀήτιον.
 Ἀλλ' ἄγε μοι μάλ' ἔπειτα μίαι ξυμπείδει τελευτήσω
 λύχρον σβεννυμῶσι καὶ ὀδυμῶσι Λεάνδρῳ.
 Σησὸς ἔγω καὶ Λεῦδος ἐναίτιον ἐγείρω ποινῇ.
 Γαίτονές εἰσι πόλιν, ἔρος δ' αἰὲρ τέξεται πταίνων.
 Ἀμφοτέρης πόλιν ἔνα ξυμπείκειν οἶσον,
 Ἡ ἰδίον φάλαξ καὶ παρθένοι νόμα δ' αὐτῇ.
 Ἰμερόεις τε Λέανδρος ἔγω καὶ παρθένος Ἡρό.
 Ἡ μὲν Σησὸν ἔναεν, ὃ δ' ἵππολιν ἔνα Ἀδύδου.
 Ἀμφοτέρων πόλιν ὅτε καλῶς ἀστέρες ἄμφω
 Ἰκελαὶ δαμάλοισι σὺ δ' εἶποτε κείδει τῶν σφίς.
 Δίξέ μοι πῶς πύργον, ὅππῃ ποτὲ Σησίας Ἡρό.
 Ἰστατο λύχρον ἔχουσα καὶ ἠεμόνευε Λεάνδρῳ.
 Δίξισι δ' ἀγχαίης αἰλινχεα πορθμῶν Ἀδύδου.

Adhuc deflens mortem & amorem Leandri.
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans,
 Herus ad amorem venit, amor vero deuinxit & ipsam
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneri erat sacerdos: cum nuptiarum vero in perita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regna, castitate vero & pudore
 Nunquam collectarum commercio usa est mulierum:
 Neque tripudium gratiosum adiuit iuuentilis atatis,
 Lituorem euitans iuicidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt formina.)
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem con. ilia: at li. amentis,
 Matre cum caelesti flammam tremens pharetram.
 Sed neque sic euitauit ignitas sagittas,
 Iamque Venerem populo are venit festum.
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire (larum,
 Quosque habitabant mari: i. cundatarum extrema insu-
 Hu quidem ab Hamonia, hi vero maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppidis Cythererum,
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam acerat tunc festo
 Non Phrygiae incolae, non vicina ciues Abydi:
 Neque vllus iuuenis amator virginum. cerie enim illi
 Semper secuti, ut i fama est festis,
 Non tantum immortalium afferre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum:
 Verum dea per adem incessit virga Hero,
 Splendorem gratum emittens facie.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vero niuearum rubebant circuli genarum,
 Ut rosa ex thecu batolor: certe diceret
 Herus ex membris rosarum pratum apparere:
 Colore enim membrorum rubebat cunctis vero. (puellas
 Eia rosa candidam induit tunicam sub talis splendebant

Eioia
 Ama
 Hegu
 Hego
 Kume
 Papp
 Allu
 Oude
 Oude
 Mosy
 (Kaj
 Am
 Poma
 Mite
 Am
 An y
 Tw
 Pa
 Oase
 Oi m
 Oud
 Ou
 Oud
 Ou
 Oud
 Aien
 Ou
 Ow
 Hd
 Ma
 Of
 Ax
 Os
 He
 Xe
 Ke

Εἰσὶτι πόνυ κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα Λεαίδου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεαίδου αἶψα δοῖται δώματα ναῶν,
 Ἡρώς ἐς πότον ἦλθε, πότῳ δὲ ἐνέδουσε καὶ αὐτῷ;
 Ἡρὸν μὲν χαλκίαντα διοτρεφές ἄμφω λαχούσα,
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια· γάμων δὲ αἰδίδακτος ἐοῦσα,
 Πύρρον δὲ πρὸς πορρύνων παρὰ γέτονι γαίῃ θαλάσῃ,
 Ἀλλὰ κύπρις αἶσαται· σαρφεροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομήνην ἐνωμύησε γυναιξίν·
 Οὐδέ χροὸν χερσίντα μετ' αὐτῇ ἡλικίας ἤεν.
 Μῶνον ἀλδουμένην ζυγήμενα δηλυτρώων
 (Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζυγήμενές εἰσι γυναικες)
 Ἀλλ' αἶψα κωδερύει ἐκασκομένη Ἀφροδίτῃ
 Πόλλαι καὶ καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορεῖσθαι θυγατρὸς
 Μητρὶ σὺν ἔρα νήϊ, φλογερῶν θυμῶν φάρετ' ἔλπει
 Ἀλλ' ἔσθ' ὡς δῆξει περὶ πνεύοντος οἴσου·
 Ἀνὰ γὰρ κυπρίδην πανδημὸς ἦλθετο ἑορτῇ,
 Τῷ ἀνὰ Σησὸν ἄγρουσιν ἀδώνιδι καὶ κωδερύῃ·
 Πασυδὴν δὲ ἔσπευον ἐς ἑρὸν ἡμαρ' ἰκέσθαι.
 Οἳ τοὶ ναυαγέων ἀλίσχεσθαι σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἄφ' Αἰμονίης, οἱ δὲ εἰδηλῆς δὲ Κύνου,
 Οὐδέ γυνὴ τις ἐμμένει ἐν πόλιν αἰσὶν κωδέρων·
 Οὐδ' ἀνὰ θυρεὸς ἐν πύργῳ χερσὶν αἰσὶν
 Οὐδέ πρὸς πύργῳ τις ἔειπετο τῆμος ἑρτῆς,
 Οὐδ' ὅστις νάετις, καὶ γάγονος αἶψα Ἀβύδου·
 Οὐδέ τις ἠνδρῶν φιλοπαίδεος. ἢ γὰρ ἐκείνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ὄξιν ἑορτῆς,
 Οὐ τότον ἀθανάτω ἀγῶνι σπῆδουσι θυγατρὶ,
 Οἷον ἀχρεμύων διακρίματα παρδενικῶν.
 Ἡ δὲ θεὸς αἰὲν ἐπ' ἄχρῳ παρδένος Ἡρῶς,
 Μαργίρο γὰρ χαλκίαντα ἀπαγραπῶς πορρύνων
 Οἷα τε λυκοπαρῆς ἐπαγελῶς σφίλῃ.
 Ἀκρὰ δὲ χροῖα φοινίσσῃ τοῦ κλάου παρδένος,
 Ως ῥόδοι ἐκ κωδέρων διδυμόχροον. ἢ γὰρ φαίης
 Ἡρώς ἐν μῆνι πρὸς πότον λειμῶνα φασίῃαι.
 Χερσὶν γὰρ μῆνι ἐρπύλλῃ τοῦ νασομένης δὲ
 Καὶ ῥόδοι λυκοχέωντος ἀπὸ σφυρὰ λαμπροῦ πορρῆς.

Multa vero ex membris gratia fluebant. sed antiqui
 Treis gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus
 Oculus ridens centum gratijs pullulabat.
 Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
 Sic ea quidem plurimum antecellens feminas,
 Veneris sacerdos: ista noua apparebat Venus.
 Subijt autem iuuenum teneras mentes, usque ullus vir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
 Illa autem benefundatam quacunque per aedem vagabatur,
 Sequente mentem habebat & oculos & praeordia verorum.
 Atque aliquis inter iuuenes admiratus est, & dixit iuueni:
 Et Sparten accessi, Lacedamonis vidi urbem,
 Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinis:
 Tale autem nodum vidi puellam, prudentemque teneramque.
 Forte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
 Intuens desessus sum: satietatem autem non inueni aspicere:
 Illico moriar, cubilia ubi consueverim Herus.
 Non ego in caelo cuperem deus esse,
 Nostram uxorem habens domi Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
 Talem mihi Cytherea puellam uxorem praebeas:
 Talia iuuenum quisque locutus est: undique alius
 Vultus calans infanuit, pulchritudine puellae.
 Grauiam passe Leander, tu autem ut vidisti inchoantem puellam,
 Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domitus in nocturno fugitus,
 Nolebas vivere per pulchrae expertis Herontis.
 Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,
 Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Pulchritudo enim celebris et maculata femina
 Acutior hominibus est veloce sagitta:
 Oculus vero via est: ab oculi rotibus
 Vultus delabitur, & in praeordia viri manat.
 Cepit autem sum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:
 Tremuit quidem corde, pudor vero ipsum tenebat captum.
 Obstupuit vero pulchritudinem optimam: amor vero adde-
 nit pudorem.

Πηλε
 Τρεῖς
 Ὄψε
 Ἀπὸ
 ὧν ἡ
 Κούρ
 Ἀύστ
 Ἡρὸν
 Ἡρὸν
 Ἐαυτὴν
 Καὶ τ
 Καὶ ε
 Ἡρὸν
 Τὸν
 Καὶ τ
 Παι
 Αὐτὴν
 Οὐκ
 Ἡμῶν
 Εἰς
 Τὸν
 Τὸν
 Ἐκ
 Αὐτὴν
 Οὐκ
 Αὐτὴν
 Οὐκ
 Σὺν
 (Καὶ
 Καὶ
 Οὐκ
 Οὐκ
 Εἰς
 Εἰς
 Εἰς
 Θ

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacite pedibus incedebat, & contrastet puellam
 Oblique verò intuens dolosos torquebat oculos:
 Nutibus mutui in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gausa est ob gratias suas. tacitè verò & ipsa
 Sape gratam suam oculuit faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus extulit: ille verò intus animo gaudebat,
 Quod amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quarebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 E regione autem apparuit umbrosa hesperus stella,
 Sed ipsi audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puella,
 Ex imo suspirabat vebementer illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut verò amata sensit instabiles natus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talèmq; emisit vocem,
 Fœminei verbi minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me infelix virginem trahis?
 Alia ito via, meamque dimitte vestem:
 Iram meorum evita locupletum parentum,
 Veneri non te decet dea sacerdotem sollicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenientia virginibus.
 Fœminearū autē Leander ubi audiuit furorē minarum,
 Sensit persuasarum signa virginum
 (Etenim cum iuuenibus minantur fœmine,
 Venerearum consuetudinum per se nuncie sient mina.
 Virginis autem bene olens boni coloris collum osculatus,
 Tale verbum ait, amoris totus stimulo:

Θαρσαλέως δ' ὑπὸ ἔρωτος αἰαυδαίλω ἀδαπάζων.
 Ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ αἰτίον ἴστατο κούρης.
 Δόξα δ' ὅππῃ δύναν δολεράς ἐλέλιζεν ὀποπάς.
 Νόμισιν ἀφ' ὁμοίοισι παρὰ πλάζων φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ' ὡς ζυνέηκε πόδον δολόεντα Λεαίδρῳ.
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἰσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτῇ.
 Πολλὰ κίς ἱμερόεσσιν ἐλὼ ἀπέκρυψεν ὀπωπῶ.
 Νόμισι λαθρεΐδνισιν ὑπὸ ἀγχιέσσιν Λεαίδρῳ.
 Καὶ πάλιν αἰτέκλινεν ὁ δ' ἐνδοθι δομὸν ἰαίδν.
 Οὔτ' ἵππον ζυνέηκε καὶ ἐκ ἀπείσιστατο κέρη.
 Οφρα μὲν οὖν Λεαίδρῳ ἐδίξετο λάθρον ὥρῳ.
 Φίλῳ δ' ἀνατείλασα κατὰ τὴν ἐς δύσιν ἡώς.
 Εκτράπτης δ' ἀνέφαγε βαθύσκιος ἑσπερος αἰθήρ.
 Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλέως μετεκίανεν ἐγὼ δὲ κέρης.
 Ως ἴδε κνυρόπεπλον ὅππῃ ῥώσκεισιν ὀμίχλῳ.
 Πρέμα μὲν δ' ἄλβων ῥοδρεΐδ' αὖ δακτυλὰ κέρης.
 Βυσσίδ' ἐσοναίχεν ἀδέσφατον ἠδ' ἐσιωπῇ.
 Οἷά τ' ἔχωρ' ἢ ῥοδὲν ἐξίστασε χεῖρα.
 Ως δ' ἐρατὴς εἰόησε χαλιδρόντα νόματα κέρης.
 Θαρσαλέως παλάμη· πολυδάδαλον ἔλκε χεῖρ' αὖ.
 Εἰσὶν ἀπὸ πένθος ἄγων ὅτ' ἐκ δὲ θεῶν.
 Οὐαλέως ᾗ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρδένος Ἡρώ.
 Οἷά τ' ἔκ' ἐδέλκεται τύλῳ δ' αἰνεί κατὰ φανίῳ.
 Θηλυτέρῳ ἐπέεσσιν ἀπειλείσιν Λεαίδρῳ.
 Εἴνε, τί μαρμαίρεις, τό με δύσμορε παρδένον ἔλκεϊς.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐκ δὲ δύναν ἐμὸν δ' ὀπότε περ χεῖρ' αὖ.
 Μῶν ἐμὸν δὲ δύναν πολυκτεαίων γλυπτόν.
 Κύπριδος ἔσσι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφ' ἁσείν.
 Παρδενικῆς ὅτ' ἔκ' ἐκ δὲ ἀμύχανόν ὅστιν ἰνέει.
 Τοῖα μὲν ἠπεῖρ' ἦσεν εἰκότα παρδενικῆσιν.
 Θηλείης ᾗ Λεαίδρῳ ἐπὶ κλύον οἶστρον ἀπεικῆς.
 Εἰς περ δὲ δύναν σημήνα παρδενικῆσιν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠιδένισιν ἀπεικῆσιν γλυπτόν.
 Κυπριδίων ἠδ' ἑσθ' αὐτὰ γλυπτοῖς εἰσι ἀπεικῆς.
 Παρδενικῆς δ' ὅτ' ἐκ δὲ μὲν ἰσυχὸν αὐχέν' αὖ.
 Τότ' ἔκ' ἐκ δὲ μὲν ἰσυχὸν αὐχέν' αὖ.
 Τότ' ἔκ' ἐκ δὲ μὲν ἰσυχὸν αὐχέν' αὖ.

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
 (Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
 Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo)
 Beatus qui te plantavit, & beata quæ peperit mater,
 Venter, qui te enixus est, felicissimus: sed preces
 Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitati:
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris operas
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
 Virginem non decet administrare Veneris:
 Virginibus Venus non gaudet, si verò volueris
 Instituta dea veneranda, & ceremonias fidas discere,
 Sunt nuptia & lecti: tu autem si amas Venerem,
 Mulcentium mentem ama suavem legem amorum:
 Tuumque servum me accipe, & si volueris coniugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affectus:
 Sicut audacem Herculem celer aurimurga Mercurius
 Servitum duxit Iardanem ad puellam. i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercu.
 Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, (rursus
 Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans: irata autem Venerem,
 Quem prius non amavit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu cara, ne Veneris iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puellæ
 Animum amoriperis errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam,
 Et terra trivit summitatem in vestigiis: cum pudore autem
 Sæpe circa humeros suam contraxit vestem. (tertius
 Persuasionis enim hæc omnia præiunxit: virginis autem
 Persuasa ad lectum, promissio est silentium,
 Iam & suavamarum suscepit stimulum amorum:
 Urabatur autem cor dulci igne virgo Herò,
 Pulchritudinēque suavis stupebat Leandri.
 Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos.
 tunc & Leander amore furente vultu.

Εὐ
 (Οἱ
 ΑΜ
 ΟΛ
 Γασ
 Ημε
 Κῦπ
 Διὺ
 Παρ
 Παρ
 Θεο
 Εστ
 Θεῶ
 Σὸν
 Τὸν
 Ως
 Θη
 Σοι
 Παρ
 Η
 Παρ
 Τὸν
 Πεί
 Ως
 Θυ
 Παρ
 Αἰ
 Κα
 Πο
 Πεί
 Πεί
 Ηδ
 Θέρ
 Κε
 Οφ
 Τόφ

Κύπρι φίλη μὲ κύπριν, ἀδηνάτη μετ' Ἀθηνῶν,
 (οὐ γὰρ ὅτ' ἐπὶ χθονίῃσιν ἴσην καλέω σιγῶμαξί.
 Ἀλλὰ σὺ θυγατέρασι διὸς κρονίωνος εἴσομαι)
 Ολβιος ὅς σ' ἐφύτθυσε καὶ ὀλβίῃ ἡ τέκε μήτηρ.
 Γαστήρ ἥ σ' ἐλέχθυσε μακαρτάτη ἀλλὰ λιταῶν
 Ἡμετέρον ἐπάκει· πόθ' εἰ οἴκτειρον ἀνάγκη
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέοχο Κύπριδος ἔργα.
 Διὸρ ἴαδι μυστιπόλοισι γαμήλια δεσμὰ θέαιης·
 Παρθένον ἐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν ἄφροδίτην.
 Παρθενηκῆς ἔκ' Κύπρις ἰάμεται, ὡς δ' ἐδέλῃσιν.
 Θεσμὰ θεῆς ἐρῶνται, καὶ ὄργα πῆσαι δαίμωνι,
 Ἐστὶ γάμος καὶ λίκτρα σὺ δ' εἰ φιλέεις κυδέρεϊαν,
 Θιξινόων ἀγαπάει μελίφρονα δεσμὸν ἐρώτων.
 Σὺν δ' ἐλπίδι με κόμιζέ, καὶ ὡς ἐδέλῃς παρακοίτῳ
 Τὸν σοὶ ἔρος ἤχθυσεν εἰς βελτέασι κηχίσας·
 Ως θρασυὸν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπτος Ἑρμῆς.
 Θητύειν ἐκόμιζεν ἁρδανίῳ ποτὶ νύμφῳ.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε καὶ ἔσφοδ' ἠγαλῶν Ἑρμῆς.
 Παρθένος ἔσ' ἐλέληθε ἀπ' Ἀρχαδίδος Ἀταλαΐτης
 Ἡ ποτε Μειλαντίωνος ἑρασταμένης φύλῃ θυγῆν,
 Παρθενίης ἀλέγυστα· χολασταμένης δ' Ἀφροδίτης
 Τὸν παρὸς ἐκ ἐπόθισεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάση.
 Πείθει καὶ σὺ φίλη, μὴ Κύπρι μελῶν ἐγείρης.
 Ως εἰπὼν παρέπεισεν αἰαινομένης φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἐροτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοισι.
 Παρθενίην δ' ἄφροδότης ὅτ' ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν
 Αἰδοῖ ἐρυθίοωσαν ὑποκλέπτουσα παρὲν
 Καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ἔσ' ἵχνησιν ἀγδομένη
 Παλάμης ἀμφ' ὅμοισιν ἐὸν ξυνέργον χετῆρα·
 Πειθεῖς γὰρ τὰ δὲ πάντα παρὰ γέλα· παρθενηκῆς
 Πειδομένης ποτὶ λίκτρον, ὑποχρεσίς ἐστι νύμφῃ.
 Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέθον ἐρώτων.
 Θέρμετο δ' ἐκράδιν Ἰλυκιδῶ πυρὶ παρθένης Ἠρώ
 Κέμοι δ' ἡμερῶντος αἰετοῖντο Λααΐδρε.
 Οφρα μὲν οὐ ποτὶ γαῖαν ἔχον ἰδέσθαι ὀπωπὴν
 Τόφρα δ' καὶ Λαίδουρος ἐρομανίεσσι παρὼ ποιεῖ

Non defatigabatur videns terrenum collum virginis.
 Serò verò Leandro suanem emisit vocem,
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hôspes tuis verbis forsàn & castem moueres:
 Quis te variorum verborum docuit vias?
 Hei mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
 Hæc autem omnia frustra locutus es, quomodo. n. vagus.
 Hôspes cùm sis & infidus, meo amori misceari?
 Manifestè non possumus nuptiis legitimis coniungi:
 (Non enim meis parentibus placet) si autem voles:
 Vt hôspes profugus mea in patria manere,
 Non potest tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica conuictij: in silentio autem
 Opus, quod perficit aliquis, in rebus audit.
 Dic verò, ne cales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclytum Herò.
 Turris autem celebris mea domo altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sessitensem ante urbem supra profunda littora,
 Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum,
 Neque me prope vicina sunt coetanea: neque cherea:
 Iuuenum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste calabat genam:
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta:
 Leander autem amoris exerceret certamen.
 Virum enim variis consilijs amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quibus a nūc dominatur,
 Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum:
 Virgotuum propter amorē etiā asperam undam transibis:
 Si igni ferueat, & innavigabilis erit aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
 Non fremitum resonantem grani soni maris.

Οὐ καὶ μὲν εἰσορόων ἀπαλόχρεον αὐχένα κέρης.
 Ὅψε δ' Ἀεΐφωδρῳ γλυκερῷ δ' ἐνείκατο φωνῶν
 Λίδος δ' ὑγρὸν ἔρδουτος ἀποστάζουσα ποροσύπτα.
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' αἶψ' ἢ π' ἔθ' ὀρίναις.
 Τίς σε πολυπλιδέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθερος;
 Οἱ μοι τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δ' αἶψα μάτῳ ἐφδέγξασθαι γὰρ ἀλήτης
 Ξεῖνος ἐὼν ἢ ἄπιστος ἐμῇ φιλότῃ μιγείης,
 Ἀμφαδὸν δ' ὀδυάμεσθαι γάμοις ὁσίοισι πελάσας.
 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπδύαθεν ἡ δ' ἐδελήσῃς
 Ὡς ξείνος παλῦφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 Οὐ δυνάσασθαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπειν Ἀφροδίτῳ.
 Γλῶσσαι γὰρ αἰδρώπων φιλοκέρτομος ἐν δ' ὁ σιωπῇ
 Ἐρπον, ὅσῳ τελέει τις ἐνὶ τριόδοισιν ἀκέρει.
 Εἰπέ δ' ἢ μὴ κρύψῃς, τ' ἄνομα, ἢ σέο πάτερ ἦ
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρό.
 Πύργος δ' ἄμφιβόητος, ἐμὸς δόμος ἑρδουμήκης,
 Ὡς ἐνὶ ναυεταῖσσι σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μοιῶν
 Σρυστάδος πρὸς πόλιν ἐπὶ βαθυκύμονας ὄχθας.
 Γείτονα πόντον ἔχω συγχεῖς βελήσι τοκήων.
 Οὐδ' ἐμοὶ ἐγγὺς ἔασιν ὀμήλυκες ἔδ' ἐχρεῖται,
 Ἡδέων παρέασιν αἶψ' ἢ ἀνὰ νύκτα ἢ ἡμέρῃ
 Ἐξ αἰὸς ἡμετέροισι ὅππῃ βρέμει ἔασιν ἢ χεῖ.
 Ὡς φανήνῃ ῥοδέω ὑπὸ φάρυγι κρύπτει παρὲν ἡμῶν,
 Εμπαιγνύει δ' ἀδελφὴ σφετέρῃσι δ' ἐπεμύμετο μῦθοις.
 Λεῖανδρος δ' ὅτε πύθου βεβλημένος ὄξ' ἐκένετο.
 Φράζετο πῶς κεν ἔρως αἰεθλεύσῃεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ ἀολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν αἰέρος ἔλκος ἀκείσεται. οἷσι δ' ἀνείσται
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βελήφορος ὅτε βροτοῖσιν,
 Αὐτὸς ἢ ποτ' ἐντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψε δ' αἰλασθήσας πολυμήχανον ἐνεπε μῦθον.
 Παρθένε σὸν δ' ἔρως ἢ ἄγχιον οἶδμα κρήνην
 Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο ἢ ἀπλοὸν ἔασεται ὕδωρ.
 Οὐδ' ἐμὴν βαρὺ χεῦμα τιλὼ μετανέμενος δύνῃς,
 Οὐδ' ἐμὸν ἢ χεῖτα βαρυγδοῦ ποιο δαλάσσης.

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydî:
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim navis amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem booten,
 Nec asperum orionem, ac immadidam tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed cara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant & statim animam perdam,
 Lychnum mea vita luciferum ducem,
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander benecompta coniunx Herûs.
 Sic quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
 Lucerna testimoniis pacti sunt servare:
 Illa quidem lucē extendere, hic autē undas lōgas trāsire.
 Per noctationes autem executi vigilum nuptiarum,
 A se inuiti separati sunt necessitate:
 Hac quidem suā ad turrē, hic autē obscuram per noctem
 Ne quid erraret iaciens signa turris,
 Navigabat: profundi fundamenti ad latū oppidū Abydî.
 Totāq; noctē cōiugū clād estina desiderantes certamina,
 Sape optarunt venire cubiculum ornantem noctem.
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viris somnum afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multifremi apud littora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.
 Testimonium lucerna lugubris expectans,
 Lectique clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido excussit festinantis Leandri:
 Lucerna ardente, coardebat: à verò mari
 Insanarum undarum multi sonum fremitum audiente,

Α'Ν
 Νήρ
 ΑΥ
 Μο
 Εκ
 Εω
 Κω
 Ου
 Πα
 ΑΜ
 Μή
 Αύ
 Εί
 Ού
 Ως
 Κω
 Αύ
 Η
 Πα
 ΑΜ
 Η
 Μή
 Πα
 Πα
 Πο
 Ηδ
 ΑΥ
 ΑΜ
 ΑΥ
 Μα
 Εύ
 Ως
 Ης
 Ου
 Αύ
 Μα

Ἀλλ' αἰὲν καὶ νύκτα φορβύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Εὐλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἔκκεθεν γὰρ
 Ἀντία σοῖο πόλιν ἔχω πολίεδρον Ἀβύδου.
 Μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχρον ἀπ' ἡλιβά τε σέο πύργῳ
 Ἐκ παρ' αἵτης αἰάφαινε καὶ κλέφας, ὅφρα νοήσας
 Ἐσομαι, ὅλκαϊ ἔρρατος ἔχων σίθεν αἰσέρε λύχρον.
 Καὶ μιν ὀπιπύδων ἐκ ὄψουσι δυνάτα βοώτῳ,
 Οὐ δρασιὺ ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν ἀμείβε
 Πατείδης αἰτιπύργιο ποτὶ Γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην·
 Ἀλλὰ φίλῃ πεφύλαξο βαρυπνεύοντας αἰήτας,
 Μή μιν ὑποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω·
 Λύχρον ἐμοῦ βιότιο φασσέρεθ' ἡγεμονῆα.
 Εἰ τιτὸν ᾗ θέλεις ἐμὸν ἔνομα καὶ σὺ δαλιῶσαι·
 Οὐνομά μοι Λεῖανδρος εὐσεφάει πόσις Ἡρώδε·
 Ως οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μετ' αὐτῷ,
 Καὶ νυχίῳ φιλότῳ καὶ ἀγέλιῳ ὑμνῶσαν,
 Λύχρ' μαρτυρεῖσιν ὅπως ὤσαντο φυλάσσει,
 Ἡ μὲν φάος ταυύειν, ὃ καὶ κύματα μετὰ παρ' ἡσυχίαν,
 Παννυχίδας δ' αὐσαντες ἀκοιμήτων ὑμνῶσαν
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν αἰάτῃ.
 Ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον· ὃ δ' ὀρφνῶν αἰὲν ὑκταί
 Μή τι παρὰ πλάζοιτο, βέλων σιμῖα πύργου,
 Πλῶς βαθυκρήπιδος ἐπ' ὀρέα δῆμον Ἀβύδου.
 Παννυχίῳ δ' ὅλκρον κρυφίαις ποδέοντες αἰθέρας.
 Πολλὰ κ' ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὀρφνῶν.
 Ἡ δὲ κυανόπεπλος αἰέδραμε νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Αἰδράσιν ὑπνον ἄγασα καὶ ὃ, ποδέοντι Λεαίδρῳ·
 Ἀλλὰ πολυφλόισβοιο παρ' ἡϊόνας θαλάσσης
 Ἀγέλιῳ θυέμινε φαινελάμιν ὑμνῶσαν.
 Μαρτυρεῖν λύχρ' οὐ πολυκλαύτοις δοκῶν,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τελεσκόπον ἀγέλιώτῳ.
 Ως δ' ἰδὲ κυανέης ληποφίγεια νυκτὸς ὀμίχλῃ,
 Ἡ δὲ λύχρον ἔφαινε αἰαπτομέροιο ᾗ λύχρ'·
 Θυμὸν ἔρρος ἔφλεξεν ἐπ' ἡρωμόσιο Λεαίδρῳ,
 Λύχρ' μαρτυρεῖ σιμῇ το παρ' ᾗ θαλάσσει
 Μαινομένων ῥοδίων πολυηχία βόμβον ἀκάνει·

Tremebat quidem primum: postea aut audaciâ attollens,
 Talibus alloquebatur consolans mentem verbis:
 Gravis amor & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est è mari,
 Et dominatur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic fatus, membra amabilia exuit vestem,
 Ambabus manibus, suoque astrinxit capiti.
 Littorèque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentemque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Hero autem alta lucifera super turri
 Perniciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Vestè saepe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrin subuexit: ex ianuis verò
 Sponsam anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsam ornatis ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterfit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alrè stratis in lectis.
 Sponsam circumfusa blanda emisit verba:
 Sponte multum laborasti quæ nō passus est sponsus alius.
 Sponse multum laborasti, satis tibi est salsa aqua,
 Fœtorque piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores meis impone sinibus.
 Sic illa hæc locuta est: ille verò statim soluit zonam,
 Et, leges inierunt benenole Veneris,
 Erant nuptia, sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit poeta:
 Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantavit pater, & veneranda mater.

Εἰς τὴν
 τοιοῦτον
 Δεινὸς
 ἔστιν ὅς
 Ἀλγεῶν
 Δεῦρο
 Ἀγνώστου
 Καὶ κρα
 Ως εἰπε
 Ἀμφοτέρω
 Ηἰόνος
 Λαμπρῶς
 Αὐτὸς ἰ
 Ἡρόδωτος
 Ἀδριατικῆς
 Φαίρει
 Πολλὰ
 Καὶ μὴ
 Νυμφί
 Ἀφροδίτης
 Ἡγάγῃ
 Καὶ χε
 Εὐαδμ
 Εἰσὶν
 Νυμφί
 Νυμφί
 Νυμφί
 Ὀδμήν
 Διὸς
 Ως ἡ μά
 Καὶ δε
 Ἡ γὰρ
 Οὐ ζῶν
 Οὐ δ' ἀέ
 Οὐδ' ἔτι
 Οὐχ ὅ

Ἐβριμε μὲν τὸ πρῶτον ἔπιτα ἧ θάρσος αἰέρας
 Τοίοισι πρῶτον παρηγορέων φρένα μύθοις·
 Δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἔστι ὕδωρ· τὴ δὲ ἔρως ἐμὲ φλέγει ἐν δόμιχον πῦρ·
 Λάξεο πῦρ κραδίη μὴ δειδίδῃ νήχον ὕδωρ.
 Δεῦρ μοι εἰς φιλέτηται· τί δὴ ῥοδίων ἀλογίζεις;
 Ἀγνώσκεις, ὅτι Κύριος δόπασσός ἐστι θαλάσσης;
 Καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυάων,
 Ὡς εἰπὼν μελέαν ἐρατὴν ἀπεδύσατο πέπλον,
 Ἀμφότεραι, μεγάλην καὶ ἰώδ' ἔσφιγγε καρδίαν.
 Ηἰόνος δὲ ἐξ ᾧ τὸ δέμας δὲ ἔρριψε θαλάσση·
 Λαμπομένη δὲ ἔσπευδεν αἰετὰ τετυμμένα λύχνα,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, ῥαυτὸς ὅλος, αὐτόματος νῆυς.
 Ἦρ' οὐδ' ἡ ληβέτοιο φασφόρος ὑπόθε πύργος,
 Λαυγαλέης αὐραῖσιν ὅθεν πνέουσαν αἴτης,
 Φέρει πολλάκι λύχρον ἐπέσκηπεν· εἰσὶ καὶ Σησοῦ
 Πολλὰ καμῶν Λεῖδωρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῶν,
 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον αἰήγαγ' ἐν ἧ θυραίων
 Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξατο σιωπῇ,
 Ἀφροκόμοις ῥα θαμνίσας ἐπὶ σάζοντα θαλάσσης
 Ἠγάγε νυμφοκόμοιο μυχούς· ὅπῃ παρθενιῶνος.
 Καὶ χεῖρα πάντα καθύπερ δέμας δὲ ἔχρειν ἐλαίῳ
 Εὐώδμω ῥοδέῳ καὶ ἀλίπλοον ἔσβεσεν ὀδμῶν
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βατυγράτοις ἐνὶ λένθοις.
 Νυμφίον ἀμριχθῆσαι φιλιώρας ἐννεπε μύθους·
 Νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάδε νύμφιος δῆσος;
 Νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἄλλος νύ ται ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ὀδμήτ' ἰχθυόεσσι βαρυδ' ἐπλοιο θαλάσσης,
 Διῦρ τεοὺς ὑδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ καίτθεο κήλοισι.
 Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν ὁδ' αὐτίκα κύπετο μήτηρ·
 Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστόν τε κυθρεῖν.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔλω λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων,
 Οὐ ζυγίῳ ἱερῶν τις ἐπευφήμισεν ἀοιδός,
 Οὐδ' ἄδων ἡσραπτε σέλας θαλαμῶν δυνάων,
 Οὐδ' ἐπολυσεαίθε μὲν τις ἐπεσκίρτησε χορείης,
 Οὐχ ὑμνῶν μὲν αἰεὶ πατὴρ καὶ πέττια μήτηρ·

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis.
 Silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo.
 Et nuptiae erant longè à canendis hymenais.
 Nox quidè erat illis nuptiarum ornatrix. nunquã aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde notis in lectis.
 Navigabat aut è regione positi rursus ad populũ Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenaeos.
 Ast Hero longa induta veste suos latens parentes,
 Virgo diurna, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potuit sunt multum agis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemis hora,
 Horrendas commouens multarum vortiginum procellas.
 Profunditateque infirmas & madida fundamēta maris
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimbe percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam nauem nigræ fregit in duas partes terra.
 Hyemale & infidum effugiens mare nautia.
 Sed non hyemalis te terror coercebat maris
 Fortamine Leandep: nuntius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Furentis te impulit securum marit,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix Hero,
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendens brevis temporis stellã lectorum:
 Sed amor & fatum cogebat. allecta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cùm maximè spiranteis ventos
 Hyemalibus statibus iaculentes venti
 Collecti irruunt in litus maris.
 Tunc Leander consueta spe sponsæ,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso. (qua)
 Iam ab unda. unda volnebatur, accumulabatur verò a-

ΑΜΑ ΛΕ
 ΣΙΥΗ ΠΑ
 ΚΑΙ ΓΑΜ
 ΝΥΞ ΜΗ
 ΝΥΜΦΙΟ
 ΝΗΧΕΤΟ
 ΕΝΝΥΧΙΑ
 ΗΕΘΩ ΔΙ
 ΠΑΡΘΕΝΟ
 ΠΟΛΛΑΝ
 ΩΣ ΟΙ ΜΗ
 ΚΡΥΠΤΑΙ
 ΑΜ' ΟΛΙ
 ΑΛΛΗΛΩΝ
 ΑΛ' ΟΤΕ
 ΦΕΙΚΕΛΙ
 ΒΕΝΘΕΑ Δ
 ΧΕΙΜΕΡΙ
 ΛΑΙΛΑΠ
 Η ΔΗ ΝΗΑ
 ΧΕΙΜΕΡΙ
 ΑΜ' ΟΥ
 ΚΑΡΤΕΡΟ
 Η ΔΑΙΔΑ
 ΜΑΧΟΜΕΝ
 ΝΗΛΕΙΗΣ
 ΧΕΙΜΕΡΙ
 ΜΗΛΙΤ
 ΑΜΑ Π
 ΜΟΙΡΑΙΩ
 ΝΥΞ ΛΥ
 ΧΕΙΜΕΡΙ
 ΑΔΡΟΕΝ
 ΔΗ ΤΟΤΕ
 ΔΥΣΚΕΛΟ
 Η ΔΗ ΚΥΡ

Αλλ' αὖτις σφύσσασα τελευτή μοισι ἐν ὥρῃς
 Σιγῇ πατρὶ ἐπιξεν ἐνυμφόκομισε δὲ ὁμίχλῃ
 Καὶ γάμος ὡς ἀπαίδυθεν ἀειδομένην ὑμναίων,
 Νύξ μὲν ἔλω κείνοισι γαμοσύλος, οὐδέ ποτ' ἦώς
 Νυμφίον εἶδε Λεῖδωδρον ἀγινώτοις ἐν λείκτρῃς.
 Νήχετο δὲ αἰπτόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀζύδω
 Εὐνυχίων ἀκέρητος ἐπ' πνεύσιν ὑμναίων.
 Ἡρώ δ' ἔλκεσι πεπλος ἐκ λύθυσσα τοκῆας.
 Παρθένος ἡματὶν, νυχὴ γυνὴ ἀμφοτέρως ᾗ,
 Πολλὰ τις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠΐ.
 Ως οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέποντες αἰάγῃ,
 Κρυπτάδῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυδερείῃ.
 Αλλ' ὀλίγον ζώσκον ὅττι χροῖον, ἔδ' ἐπ' ἡρώ
 Αλλήλων ἀπόνδοντο πολυπλάγκτων ὑμναίων.
 Αλλ' ὅτε παχύνοντο ἐπὶ λυθε χείματος ἤρῃ
 Φεικαλίας δένεσσι πολυστροφάλησσι αἰέλας.
 Βένθια δ' αἰσθήεται καὶ ὑγρὰ δέμισθλα θαλάσσης,
 Χειμέριοι πνεύοντες ἐπεσφύλιζον αἴηται,
 Λαίλαπι μαρίζοντες ὅλῳ ἄλῃ τυπτομένης ᾗ,
 Ἡδὴ νῆα μέλαιναν, ἀπέκλαβε διχδαίδι χέρσῳ.
 Χειμερίῳ καὶ ἄπισον δῆυσκάζων ἄλα ναύτης.
 Αλλ' οὐ χιμερίας σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης
 Καρτερόθυμε Λεῖδωδρε, διωκτορὴν δ' ἐπὶ πύρρῳ
 Ἡδαῖδα σφαιρίσασα φασσφορίῳ ὑμναίων,
 Μαρομένης σ' ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἄπιστος ὄφειλε ᾗ δύσμορος Ἡρώ,
 Χείματος ἰσταμένης μύειν ἀπ' ἀνδρῶν Λεῖδωδρε,
 Μικίτ' ἀναπτομένη μινυώρῃσι ἀσέρεα λείκτρων.
 Αλλ' αὖ πόδες καὶ μοῖρα βίησά το δειγμένη ᾗ
 Μοιραίων ἀνέφανε καὶ ἐκείνῳ θαλὸν ἐρώτων.
 Νύξ ὡς οὕτως μελίστα βαρυπνεύσιον αἴηται
 Χειμερίας ποιῆσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀδρόν ἐμπίποισιν ὅττι ρηγμῖνι θαλάσσης
 Δὴ τότε Λεῖδωδρός τῳ ἐδύμονος ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελεύων πεφύρηντο θαλασσοίων ὅττι νάτων.
 Ἡδὴ κύματι κύμα κυλίνδεται σπύδεται δὲ ἥδωρ.

Aetheri miscebatur mare: concitata est undique terra,
Pugnantibus ventis, Zephyro autē contra spirabat eurus,
Et notus in boream magnas immisit minas.

Ei fragor fuit inevitabilis valdifremi maris.

Gravia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
Sape quidem precabatur aquoream Venerem;

Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.

Atthæa non boream immemorem rei, inquit nymphe.

Sed ei nullus auxiliatus est: amor autē nō coercuit fata.

Vndique autem accumulati malè obvio fluctus impetu

Concritis ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.

Et potum inutilem impetiosi potavit maris.

Et iam lucernam infidam extrinxit amarus ventus,

Et animam & amorem deflendi Leandri.

Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,

Scabat fluctuans miseris curis.

Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero:

Circumquaque oculum dirigebat in lata dorsa maris,

Sicubi videret errantem suum maritum

Lucernā extinctā, apud fundamentum turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,

Variam scindens circa pectora tunicam,

Cum strepitu praeceps ab alta deturbata est turri.

Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:

Suique poti. i sunt & in ultima pernicia.

FINIS.

Αἰθέρι μ
Μαραμ
Καὶ ἰο το
Καὶ κτύ
Αἶνο παθ
Πολλά κ
Πολλά κ
Αττίδης
Αλλά οἱ
Παῖ το θ
Θρυπτό
Καὶ δένο
Πολλὴ δ
Καὶ πο π
Καὶ δὴ λ
Καὶ ψυχ
Εἰ σέ π
Ἰστα το
Ηλυθε
Παῖ το θ
Εἶπε ἔστ
Λύχε σ
Θρυπτό
Δαυδα λ
Ροιζήδ
Καθ δ' ἡ
Αλλήλων

ἔσσι ναι
ποπ αλ
κῶμιν ὅπ
εἰς γίλω
Κεφῆ

Αἰδέει μίσγεται πόντος· αἰέζειτο πάπ'τοθεν ἡ γῆ·
 Μαρναλφίων αἰέμων ζεφύρο δ' αἰτέπνεεν εὖρος·
 Καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλης ἐφείηκεν ἀπειλάς·
 Καὶ κτύπος ὡς ἀλίαςτος ἐρημαρχοιο θαλάσσης·
 Αἰνοπαθὺς ὃ Ἀεανδρὸς ἀκηλήπει ἐνὶ δίνῃς
 Πολλάκι μὲν λιταίνευσεν θαλασγαίῳ ἀφροδίτῳ·
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶαντα προσδάματα θαλάσσης·
 Αττίδης ἔς βορέην ἀμνήμονα καίλιπε νύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ ἔτις ἀπῆλθ' ἔρος δ' ἐκ ἤρκασε μοίρας·
 Παῖτοδε δ' ἀγρυμνέοιο Δυσαντέϊ κύματος ὀρμῇ·
 Θρυπτόμενος πεφόρητο ποδῶν δ' εἰ ὤκλασεν ὀρμῇ·
 Καὶ δένος ὡς ἀδόντην ἀκοιμήτων παλαμῶν·
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαμῶς·
 Καὶ ποτὶν ἀχρήισον αἰετμάκετε πέν' ἄλμης·
 Καὶ δὴ λύχρον ἀπῆλθον ἀπέσβισε πικρὸς ἀήτης·
 Καὶ ψυχὴν καὶ ἔροτα πελυκλαυτοιο Δεαίδης·
 Εἰ σέ τι δ' ἰδυόοντος ἔσθ' ἀγρύπνοισι ὅπως πᾶσι·
 Ἰστατο κυμαίνεσθαι πολυκλαυτοισι μερίμναις·
 Ηλυθε δ' ἡελυγμεία, καὶ ἐκ ἰδὲ τυμφίον Ηερό·
 Παῖτοδε δ' ὄμμα τίταμνε ἔσθ' ὀρέα καὶ θαλάσσης·
 Εἶπεν ἔσα θρήσκειν δγώμενον ὃν παρακοίτῳ·
 Λύχρε σβεννυμνέοιο παρὰ κρηπίδα ὃ πύργου·
 Θρυπτόμενον σπινθάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νέκρον ἀκοίτῳ·
 Δαυδάλεον ῥήξασα παρὰ στήθεσσι χιτῶνα·
 Ροιζήδον παρὰ κρηπίδος ἀπὸ ἡλιβάτου πέσει πύργου·
 Καδ' δ' Ηερό τέθνηκε ἔσθ' ὀκλυμνέον παρακοίτῳ·
 Ἀλμῶν δ' ὀπώνετο καὶ ἐν πυμάτῳ παρ' ὀλίθῳ·

ἔσθ' οἱ ναυδα·) Fortasse scribendū αἰετμάκετον σφῶρα νήσων
 non αἰετῶν utitur illa voce non semel Nonnus. Is. Hort.
 καὶ μὲν ὅτι πῶς·) Legendū est ὅτι δυνάοντα βοάτῳ G. E. αἰ.
 καὶ ζυγίῳ ἱερῶ·) Legendū est Ηρῶν, ut est in ms. Ger. Fab.
 κρημνίῳ.

ΤΕΛΟΣ

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AUTHORVM.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TRITHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAYMACHI scriptis sen-

Ei

PA

Ex

M

E
LII

CA

EV

ER

ME

PO

ME

TI

H

tentia.
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 173
pag. 176

P A N I A S T D I S in incontinentiam, 177

Ex O R P H E O, de Deo, 181

M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam & Spem, 189. & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E V E N I P a r y sententia, 193

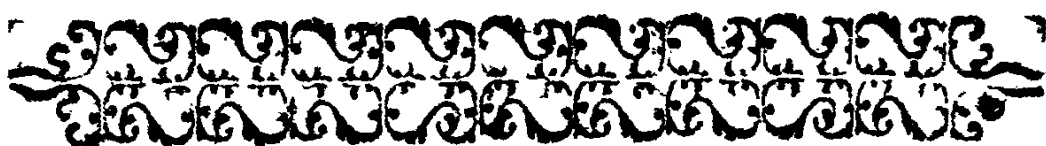
E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandri, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		Artem,	226
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicum & Amicos,	230	Auaritiam,	224
Animum,	352	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentum,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositas,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Merorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Neceſſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odia,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	212
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimica,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Inacundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Inidicio, & diuina Inſtituta,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
<i>Inſurando,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Pulchritudine,</i>	214

Rege
Rifu

Sam
Sen
Sera
Sile
Son
Spe

C
AI

P

INDEX.

IN

Regem,
Regum,

IN

Sanitatem,
Senectutem,
Servos,
Silentium,
Somnum,
Spem,

Superbiam,

DE

302

204

228

204

210

226

228

210

Tempore, 214, & 234

Tolerantia, 228

DE

Veritate, 202

Vita, 202, & 212

Vituperio, 234

Voluptate, 212

Virtute, 200

Ex Le. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stepha-
no versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medicus Come-
dic Poëta fuit, pag.
235

ALEXIDIS Thurijs, 240
AMPHIDIS Atheniensis, 242
ANAXANDRIDIS Rhodij, 243
ANTIPHANIS Carystij, 244
APOLLODORI Galoi, 248
DIPHILI Sinopensis, 249
MENANDRI Atheniensis, 250
DIODORI Sinopensis, 258

INDEX.

EVBU LI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	263
ERIPHI	265
CLEARCHI.	207

B

FINIS.